

Sarudi Berecz család története a XX. század közepéig

Berecz Krisztián, Szolnok (kriszberecz@gmail.com)

Bevezetés

Sarud egy Heves megyei település a Tisza-tó mellett. A falu több évszázados történelme során számtalanszor elnéptelenedett és újratelepült. A XVII. században a Battik, Galambos és Szuhay családok birtokolták⁶ a falut, akik református lakosokat telepítettek be. Azonban a falu korábbi birtokosa, az egri püspökség, 1703-ban visszaszerzi a tulajdonát⁷. 1739-ben felekezeti konfliktus tört ki a faluban⁸, amely eset után 1740-ben a református lakosok nagy részét elűldözték, és helyükre katolikus családokat telepítettek. A XVIII. század közepétől több hullámban és érkeztek családok a településre, mások elköltöztek, így a lakosság a század végére nagyjából kicserélődött.

A Bereczek 1740 környékén érkeztek Sarudra. Bár pontos dátum nem áll rendelkezésünkre, azonban az anyakönyvek és az összeírások alapján 1737-1742 között költözött át Mezőtárkányról az idős családfő, felnőtt fia és felesége, valamint az unokái. A sarudi Bereczek mindannyian ettől a családból származnak. A család bő másfél évszázadig szinte ki se mozdult a faluból, először Berecz Ágoston (1875-1963) nevezetű tagja költözött Újlőrincfalvára a házassága révén, s ott alapított saját famíliát; illetve csupán néhány leányutód került el házasság után más településre. Az évszázadok alatt a Bereczek több ágra szakadtak, valamint a lányutódok révén számos sarudi családba beházasodtak⁹, így manapság a legtöbb törzsökös sarudi lakosban

---

⁶ Kovács Béla: *Sarud története*; Eger 2001. 28-29 p.

⁷ Kovács B.: u.o.

⁸ Kovács B.: i.m. 97-99 p. és Mihalik Béla Vilmos: *Felekezeti konfliktusok a poroszlói Tisza-tájon az 1730-1740-es években*. In: *Agria* 46. Eger 2010. 123-155 p.

⁹ Berecz lányok a következő családokba házasodtak be: Molnár (1753), Bárdits (1780), Takács (1782, 1860, 1940), Koczi (1784), Pócs (1791, 1804, 1838, 1856, 1920), Csörgő (1798, 1910, 1918, 1932), Madarász (1800, 1928), Sótész (1804), Méhi (1807, 1865, 1883), Szabó (1822), Tóth (1843), Seres (1847, 1906, 1937), Bakos (1861, 1922), Sebestyén (1876, 1904, 1919, 1925), Pásztor (1894), Nagy (1894, 1936), Magda (1896), Varga (1898), Bán (1906), Szöllősi (1907), Gál (1912), Mező (1920), Izrael (1921), Demeter (1922), Dege (1929), Rác (1933), Kormos (1929, 1946), Vizes (?).

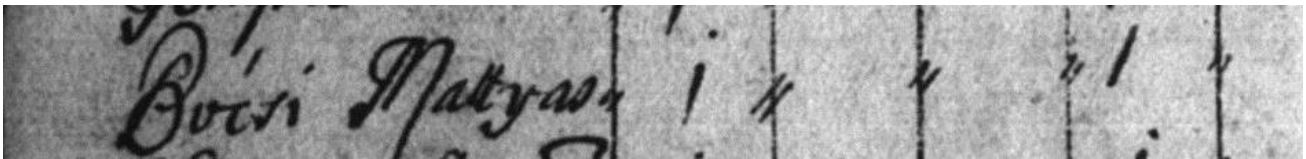
kisebb, vagy nagyobb részben csörgedezik a Berecz vér. Mára azonban egyre kevesebb Berecz él Sarudon, ők is főleg idősek, Újlőrincfalván pedig már egy Berecz sem él.

Az elmúlt háromszáz évben megfordultak más Bereczek is Sarudon (két fiatal férfi, akik Sarudon haltak meg; illetve egy család Novajról). Ezek a Bereczek nem kapcsolódnak a családfához, nem maradtak sokáig a faluban, csupán pár évig, és nem hagytak nyomot a települések életében.

Ebben az írásban a Berecz család történetét szeretném bemutatni a legkorábbi nyomoktól kezdődően a XIX. század közepéig, amikor a család 3 nagy ágra szakadt szét.

A család ragadványneve

A család kutatását kezdetben megnehezítette, majd megkönnyítette a család által viselt ragadvány-név. A családot a XVIII. században Bocsi/Bócsi (ill. Bocsy) névvel illették az anyakönyvekben vagy összeírásokban. A Bócsi alakot inkább a mezőtárkányi összeírásokban használták.

Bócsi Mátyas neve az 1724-ben keletkezett összeírásban¹⁰

A család sok tagját Bocsi névvel kereszteltek, azonban a házassági- vagy a halotti anyakönyvekben Berecz névvel voltak feltüntetve. Olyan is előfordult, hogy ugyanazon személyeket tanúként az anyakönyvben pár oldal elteltével mindkét névvel tüntették fel. Azonban egy bejegyzésben sosem szerepelt egyszerre a két név. A ragadványnév több generáción keresztül öröklődött a családban, majd csak XIX. század elején tűnik el végleg az anyakönyvekből. A köznyelvi használatban tovább élhetett, ezt bizonyítja, hogy az 1828-as vagyonösszeírásban Berecz nevet nem találunk, csak Bocsi nevet. Manapság már nincs nyoma ennek a ragadványnévnek, a családom sem emlékezett rá.

A Bocsi név eredete bizonytalan, azonban valószínű, hogy a család származási helyére utal. Ebben az esetben Egerbocs (régbben Bocs), erdélyi Bocs, esetleg a partiumi Bocskó és talán még Bőcs település is számításba jöhet. Annyi bizonyos, hogy 1696-ban és előtte éltek Bereczek Egerbocson¹¹, ezért valószínű,

¹⁰ MNL HML IV-7/b öi.565 (in: Familysearch.org, 1662776 film 250. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

¹¹ Soós Imre: *Heves megye községei 1867-ig*. Eger 1975. 163-166 p.

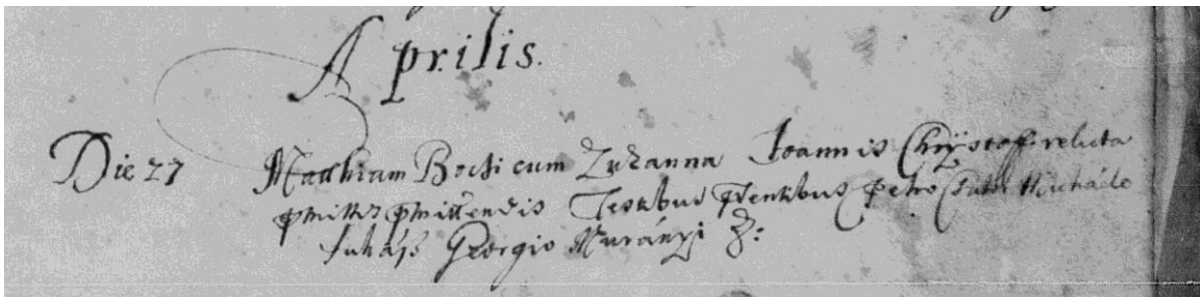
hogy a család ősi fészket is ott kell keresni. Bocsi, mint helynévi eredetű ragadványnév, megjelent más családoknál is, mint például a füzesabonyi nemes Szecskó családnál¹², akik ugyancsak Egerbocsból származtak.

Arról sajnos nincsenek adatok, hogy mikor költöztek át Egerbocsból Mezőtárkányra. A ragadványnév azért maradhatott fenn még Sarudon is, mert a Bereczekkel együtt több család is áttelepült Mezőtárkányról Sarudra.

Az írásomban azoknál a személyeknél, ahol egyaránt előfordult az élete során mindkét név, ott Berecz „Bocsi” névalakot használok. Azoknál a személyeknél, ahol csak az egyik névalak fordult elő, ott csak azt a nevet használom. A XVIII. században sok gyermeknél, akik a születés után meghaltak, általában csak az egyik névvel szerepelnek, ez pedig a Bocsi. A XIX. századtól az anyakönyvekben már csak a Berecz nevet lehet találni.

Berecz család korai története

Mezőtárkányi egyházi anyakönyveket 1710-ben kezdik el vezetni, sajnos, kezdetben még nagy hiányosságokkal. Az első biztató adat egy házassági bejegyzés 1710-ből: Bocsi Mátyás feleségül veszi Zsuzsannát, Kristóff János özvegyét. A házasság időpontjában Mátyás is özvegy lehetett, az anyakönyvi hiányosságok miatt azonban az első feleségének nevét még homály fedi. Későbbi bejegyzésekben, ahol tanúk voltak, Bereczk vagy Bereczky Mátyásnak és Szolnok Zsuzsannának nevezik őket. Gyermekük valószínűleg nem született.

Berecz „Bocsi” Mátyás házassága 1710-ben Mezőtárkányon¹³

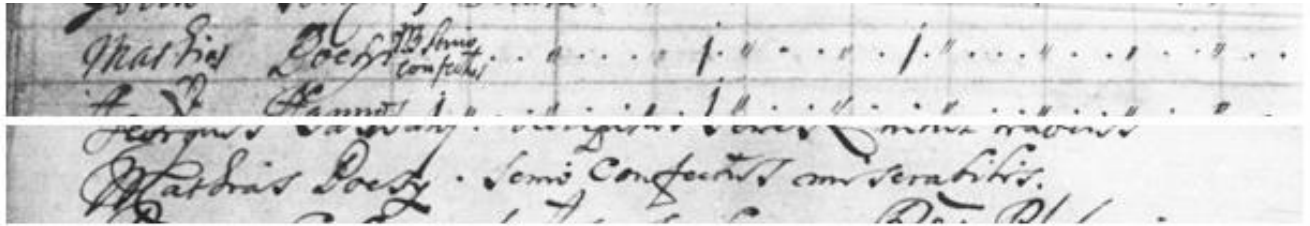
Bocsi Mátyás neve szerepel az 1720. évi országos összeírásban¹⁴ Mezőtárkányon. Az összeírás szerint Mátyásnak 1 pozsonyi köből földje volt, és 4 kaszás réttel rendelkezett. 1721-ben keletkezett összeírás-

¹² Orosz Ernő: *Heves- és volt Külső-Szolnok egyesült vármegyék nemes családjai*. Eger 1906.
internetes forrás: <http://vfk.vfm.hu/00000108/orosz22.htm> (letöltés dátuma 2018. augusztus)

¹³ Familysearch.org 623895 film 116. kép (letöltés: 2018 augusztus)

¹⁴ http://adatbazisokonline.hu/adatbazis/az-1720_-evi-orzagos-osszeiras (letöltés: 2018 augusztus)

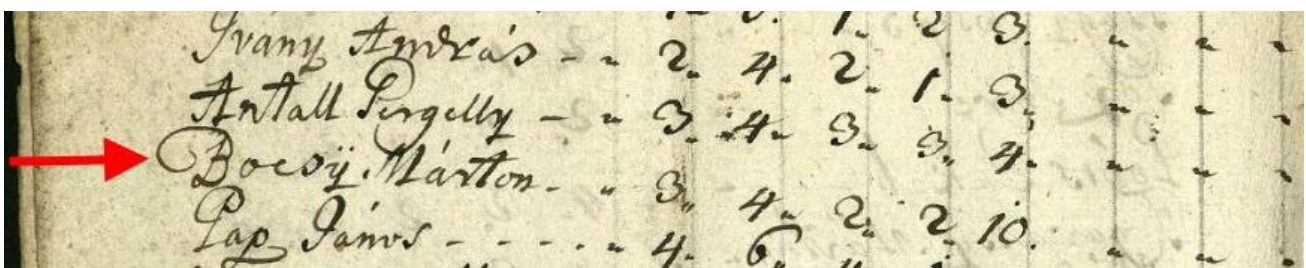
ban¹⁵ a neve mellett M Senis Confectis olvasható, 1723-as összeírásban¹⁶ pedig senis confectis miserabilis van feltüntetve, amelyek úgy fordíthatóak, hogy szegény öreg vagy öreg szájalomra méltó.

Fent az 1721. évi, alatta az 1723. évi összeírás (forrás: HML in: Familysearch.org)

Az összeírások szerint Bereczk „Bocsi” Mátyás (I.) 1736-1737-ben¹⁷ még Mezőtárkányon tartózkodott, azonban későbbi összeírásokban már nem jelenik meg a neve. Illetve az anyakönyvekben sincs nyoma sem Bereczeknek sem Bocsiknak. A MNL HML IV-7/b/1 585. számú összeírása több füzetet tartalmaz. Az egyikben Bocsi Mátyás neve mellett beírták Sarud nevét, tehát az elköltözés legkorábbi időpontja 1737 lehetett. Ezek után a neve Sarudon bukkan fel, méghozzá a halotti anyakönyvben. A halotti bejegyzés szerint Bocsi Mátyás 1744. május 3.-án halt meg 85 évesen, vagyis valamikor 1659 körül születhetett. Eme adatok alapján Bereczk „Bocsi” Mátyást (I.) tekintem a család legkorábbi ismert tagjának.

Megvizsgáltam a sarudi összeírásokat, hogy mikor jelenik meg bennük a Berecz vagy Bocsi név. Az 1738-ban keletkezett összeírásban¹⁸ még nem jelennek meg, természetesen ez még nem jelenti azt, hogy már nem tartózkodtak a faluban. Az 1742-ben keletkezett összeírásban¹⁹ azonban már Bocsy Márton neve szerepel!

Bocsy Márton neve az 1742-ben keletkezett összeírásban (forrás: Hungaricana)

¹⁵ MNL HML IV-7/b öi.562 (in: Familysearch.org 1662775 film 521. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

¹⁶ MNL HML IV-7/b öi.560 (in: Familysearch.org 1662775 film 370. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

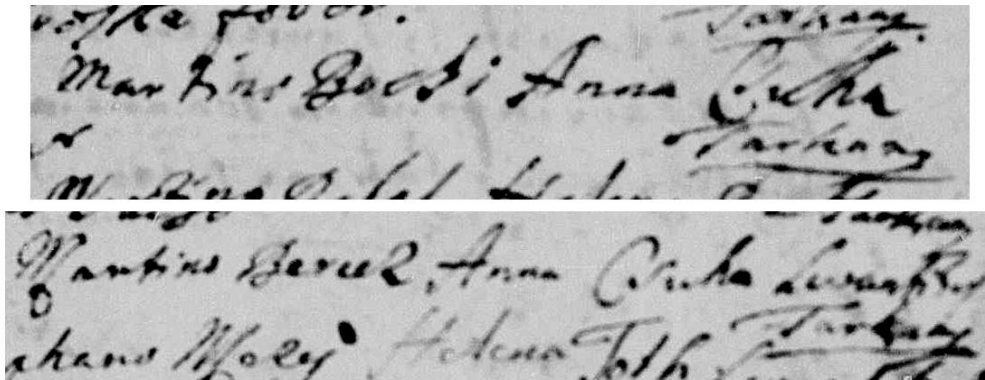
¹⁷ MNL HML IV-7/b öi.585 (in: Familysearch.org 1662778 film 71. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

¹⁸ MNL HML IV-7/b öi.583 (in: Familysearch.org 1662777 film 396-397. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

¹⁹ HU MNL OL E 156 - a. - Fasc. 104. - No. 061. forrás: Hungaricana

https://archives.hungaricana.hu/hu/urbarium/hu_mnl_ol_e156_a_fasc104_no061/ (letöltés: 2018 augusztus)

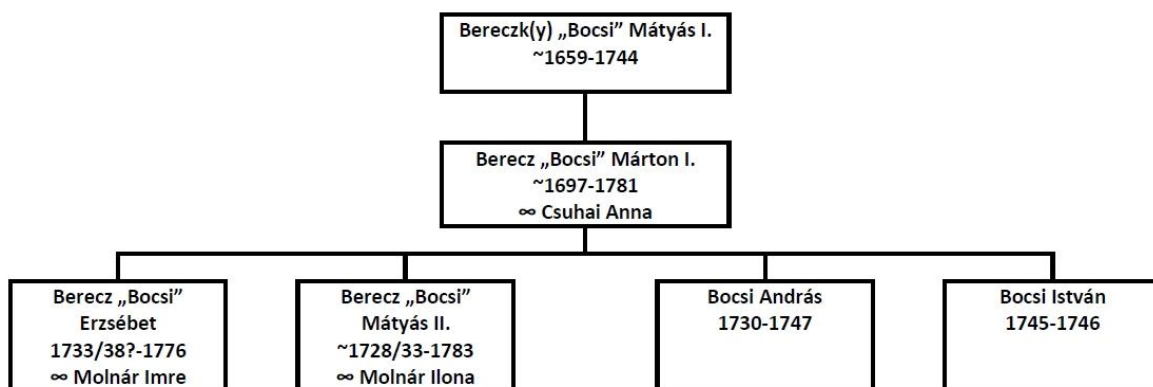
Bereczk „Bocsi” Mátyás (I.) fia lehetett Márton (I.), aki 1697 körül született és 1781. március 10.-én halt meg Sarudon. Felesége Csuha(i) Anna volt (*1708 körül - †1776. január 11.). Pontos születési időpontjuk és a házasságkötésük az anyakönyvi hiányosságok miatt ismeretlen. A házasságkötésük 1726-1728 körül lehetett. Az ő nevükkel is először a mezőtárkányi anyakönyvekben találkozunk az 1730-as évek elején, mint szülők és keresztszülők. Az anyakönyvekben egyaránt előfordul a Bocsi és a Berecz név is.

Berecz „Bocsi” Márton és Csuha(i) Anna neve 1730-ban és 1733-ban a mezőtárkányi anyakönyvekben.

(in: Familysearch.org 623895 film 13. és 16. kép)

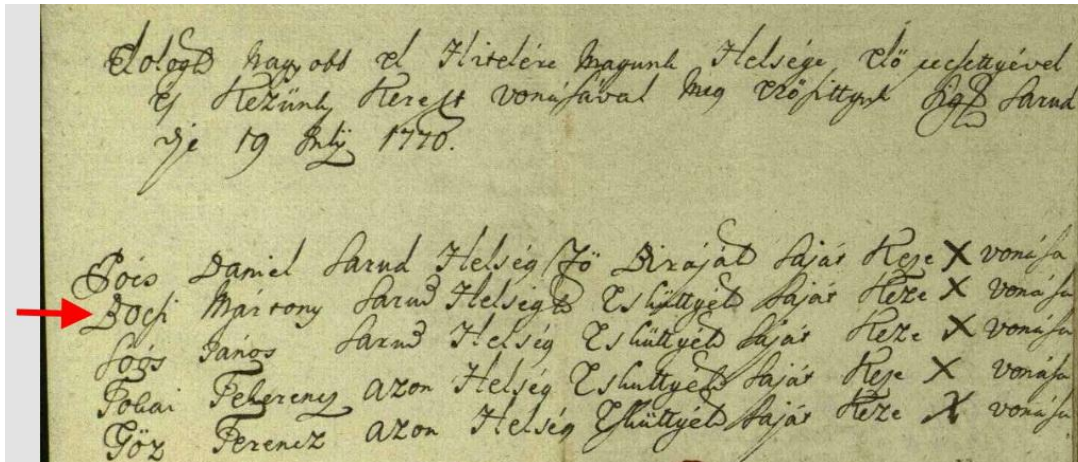
Mezőtárkányon született András (*1730. november 26.) és Erzsébet (*1733. március 26.) nevezetű gyermekük. Azoknál a családoknál, ahol korábban keresztszülők voltak, 1737-után már nem ők szerepelnek keresztszülőként. Sarudon született István (*1745. október 20.) nevezetű gyermekük, aki egy évvel később elhalálozik, valamint András nevű gyermekük 1747-ben halt meg Sarudon. Bocsi Erzsébet 1753-ban Sarudon házasságot köt Molnár Imrével, a halotti anyakönyvben (†1776. január 14.) azonban már Berecz névvel szerepel. A halotti anyakönyv alapján 1738-ban született, de mivel abban az időben az anyakönyvi adatok nagyon bizonytalanok lehetnek, lehetséges, hogy ez az Erzsébet megegyezik a Mezőtárkányon született Erzsébettel.

Berecz családja 1. részlet

Berecz „Bocsi” Márton (I.) 1770-re Sarud tehetősebb, egész telkes jobbágyaihoz tartozott. Az urbárium²⁰ szerint két pozsonyi mérős belső telekkel, 30 hold szántófölddel és 12 embervágó réttel rendelkezett. Neve az urbáriumban esküdként is szerepelt! Az iratot saját keze kereszt vonásával igazolta, ami egyúttal azt is jelzi nekünk, hogy ő még írni-olvasni nem tudott.

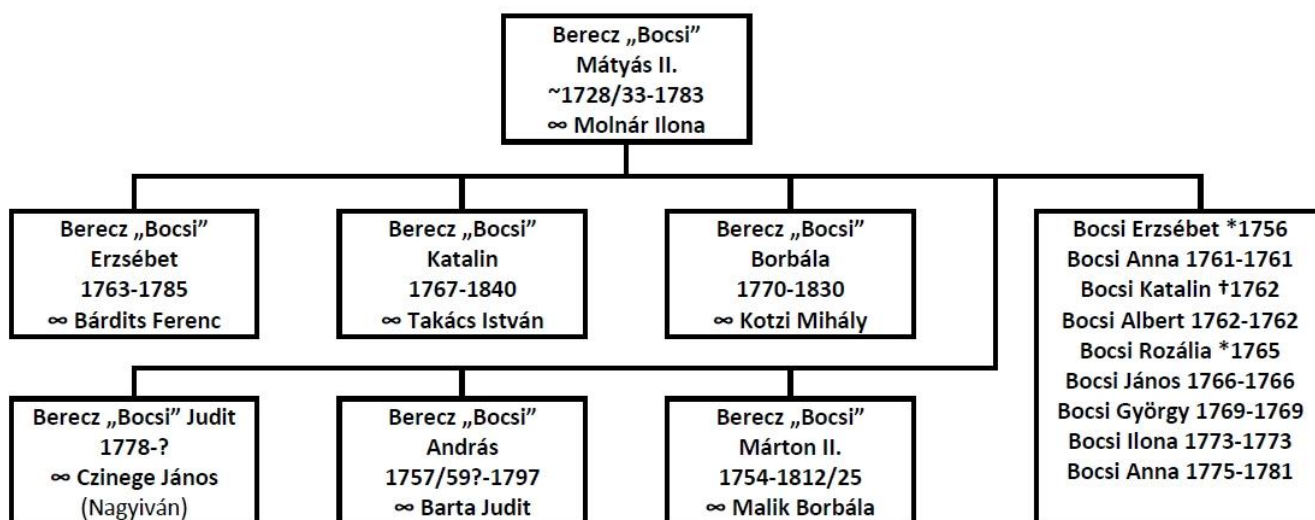
Berecz „Bocsi” Márton, mint esküdt az 1770. évi urbárium iratában (forrás: Hungaricana)

Az anyakönyvi hiányosságok miatt nem lehet tudni, hogy pontosan mennyi gyermeke született Berecz „Bocsi” Mártonnak (I.). Az ő gyermeke lehetett Berecz „Bocsi” Mátyás (II.), akinek a születési anyakönyvi bejegyzése nincs meg. Mátyás (II.) valószínűleg 1728-1733 körül született Mezőtárkányon, és 1783. május 1.-én halt meg Sarudon. Az anyakönyvek tanulsága szerint a templom kurátora volt (curator ecclesiae), vagyis a templom gazdasági ügyeit intézte, és segítette az istentiszteleteket. Házasságot 1753. február 18.-án kötött Szihalmón Molnár Ilonával (*Mezőszemere, 1731. április 20. – †Sarud, 1804. november 11.), akitől összesen 15 gyermeke született, közülük 8 fiatalon meghalt. Rozália (*Sarud, 1765. június 5.) lányuk sorsáról nincs információ, sem a halotti, sem a házassági anyakönyvben nincs benne. A felnőtt kort megélt gyermekei közül kettő volt fiú, András és Márton (II.). András (*Sarudon, 1757-1759 között – †Sarud, 1797. január 17.) nem szerepel a keresztelési anyakönyvben, ami abban az időben előfordulhatott. Mátyásnak (II.) volt még egy gyermeke, Katalin, akinek ugyancsak nem ismert a keresztelési dátuma, csak a halálozási ismert. Berecz „Bocsi” Andrásnak három lánya és egy fia, János, élte meg a felnőtt kort. Berecz „Bocsi” Jánosnak (*Sarud, 1784. június 18. – †1812-1825 között²¹) azonban felnőtt fia nem volt, így a Berecz család férfi ága ezen a részen nem folytatódott tovább.

²⁰ Mária Terézia Urbéli Tabellák; forrás: Hungaricana

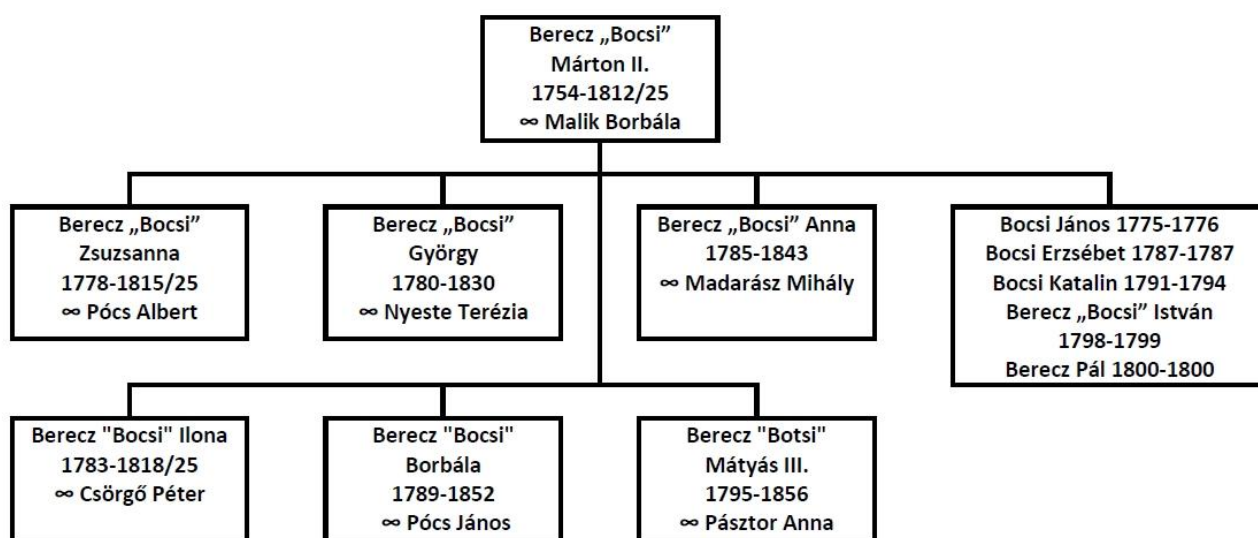
<https://archives.hungaricana.hu/hu/urberi/heves-sarud/> (letöltés dátuma 2018.augusztus)

²¹ Az eredeti 1812-1895 közötti sarudi halotti anyakönyv elveszett. 1826-tól vezették a másodpéldányt, ami elérhető a Heves Megyei Levéltárban. Ezért 1812-1825 között nincs információ a halottakról. Berecz „Bocsi” János is valószínűleg ebben az időszakban halt meg, mint sokan mások a Berecz családból.

Berez családja 2. részlet

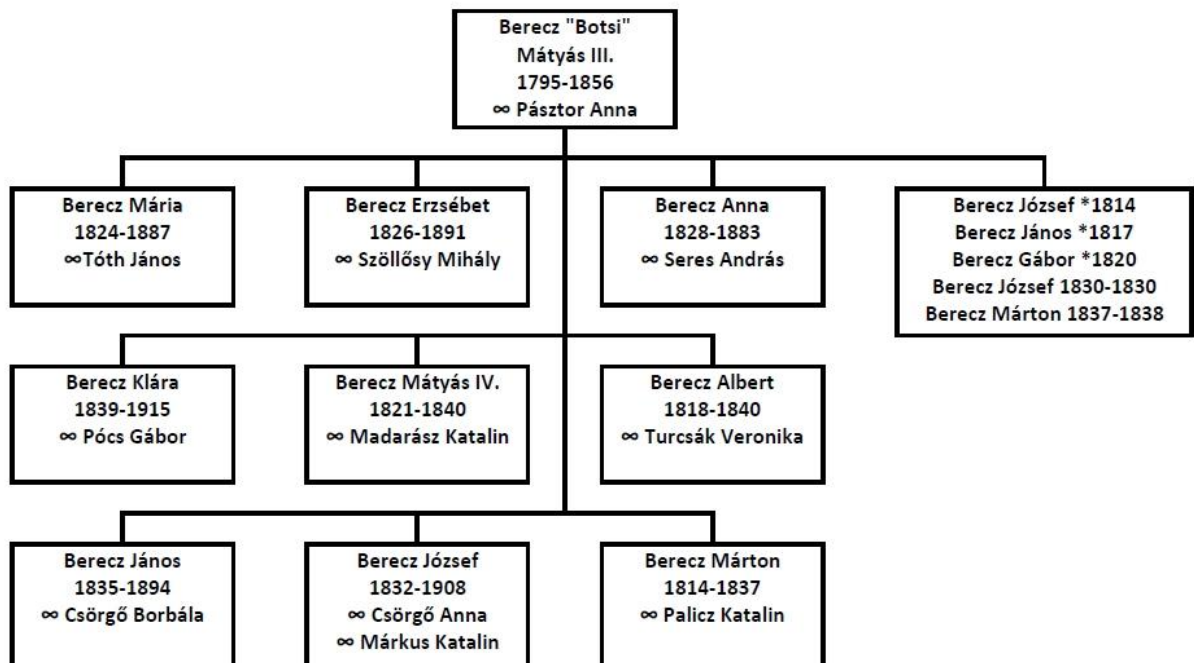
A Berez nevet így Berez „Bocsi” Márton (II.) (*Sarud, 1754. április 5. – †1812-1825 között) és gyermekei örökítették tovább. Márton (II.) felesége Malik Borbála (*Sarud, 1757. május 6. – †1812-1825 között) volt, akinek az apja Tarnaszentmáriáról származott. Márton (II.) és Borbála 1772. november 15.-én kötöttek házasságot Sarudon, és tizenegy gyermekük született, közülük öten fiatalon meghaltak. A felnőtt kort megért gyermekek közül kettő fiú volt, György és Mátyás (III.). Berez „Bocsi” György (*Sarud, 1780. április 24. – †Sarud, 1830. szeptember 7.) gyermekei közül csak egy fiú élte meg a felnőtt kort, András, aki a besenyőtelki Tóth Magdolnát vette feleségül. András fiatalon halt meg, 27 évesen, és gyermekük nem született.

Berez családja 3. részlet

Berecz „Bocsi” Mátyás (III.) (*Sarud, 1795. április 10. – †Sarud, 1856. június 6.) felesége Pásztor Anna (*Sarud, 1795. május 4. – †Sarud, 1870. május 2.) volt, az esküvőre 1812. november 16.-án került sor Sarudon. Mátyás részéről a szokatlanul fiatalon történő házasságkötés valószínűleg a szülők halála miatt következhetett be. Mivel a halotti anyakönyv elveszett, ezért ez csupán feltételezés.

Mátyásnak (III.) és Annának tizennégy gyermekük született, amelyek közül kilenc megélte a felnőtt kort. Az ő gyermekeiknél ágazik három nagy, terebélyes ágra a Berecz család. Így Berecz Mátyás (III.) és Pásztor Anna tekinthető a sarudi Bereczek legkorábbi közös ősének. A három nagy ágból lehetett volna akár több is, de lehetett volna kevesebb is. Ugyanis öt fiú gyermeke élte meg a felnőtt kort: Márton (III.), Albert, Mátyás (IV), József és János. Az öt testvér közül azonban három az esküvőjük után pár évvel elhunyt. Berecz Albert (*Sarud, 1818. április 2. – †Sarud, 1840. október 20.) elvette Turcsák Veronikát, két lányuk született, akik közül csak az egyik élte meg a felnőtt kort. Berecz Mátyás (IV.) (*Sarud, 1821. július 5. – †Sarud, 1840. november 10.) Madarász Katalinnal kötött házasságot és csupán egyetlen lánya született a halála után pár hónappal. Berecz Mártonnak (III.) (*Sarud, 1814. december 30 – †Sarud, 1837. április 22.) pedig két fia született, György és András; utóbbi, az én szépapám, alapítja meg az egyik nagy ágát a családnak. Berecz család másik két nagy ágát József és János nevéhez köthetjük.

Berecz családja 4. részlet

Az 1828-ban keletkezett vagyonösszeírásban²² Mátyás (III.) Bocsi vezetéknevvel szerepel, pedig a legutoljára az anyakönyvekben 1806-ban szerepelt a Bocsi név²³. Az összeírásból kiderült, hogy 32 pozsonyi mérő földdel, 8 kaszás réttel, 4 ígás ökörrrel, 2 borjas és egy 1 meddő tehénnel, 1 tinóval vagy üszővel, 4 lóval, 15 juhval, 1 sertéssel rendelkezett. Az összeírás alapján a falu tehetősebb jobbágycsoportjához tartozott.

Berecz Mátyás (III.) 1836-ban a falu bírója volt²⁴. A bírói cím egy évre szólt, és általában öregebb, módosabb gazdákat választottak meg. A következő évek összeírásai²⁵ alapján a vagyoni helyzete hasonló volt, mint nyolc évvel korábban. 1845-re a család vagyona számottevően gyarapodott. Az összeírások²⁶ szerint két szolga lakott a családdal, és két házuk volt, ami ritkaság volt abban a faluban. Rajtuk kívül még egy család rendelkezett két házzal. Berecz „Bocsi” Mátyás (III.) 1856 június 6.-án halt meg. A hagyatékát 1859. október 22.-én az örökösök kérelmére elárverezték, erről az alábbi újságcikkből²⁷ van tudomásunk:

Budapesti hírlap 231. szám, 1859. szeptember 28. (forrás: Arcanum)

Berecz József és Berecz János ága

A Berecz család máig fennmaradt és terebélyesedő ágai közül József és János leszármazottait a XX. század elejéig tudtam felderíteni. 1917-utáni anyakönyvekhez nem fértem hozzá, ezért attól az időponttól kezdve erősen hiányos a családfa. Az írásomban nem kívánom (és nem is tudnám pontosan) bemutatni a

²² <https://www.familysearch.org/search/film/008302902?cat=231564> (letöltés dátuma: 2018 augusztus)

²³ Berecz „Bocsi” György és Nyeste Terézia lányának, Erzsébetnek, a keresztelési bejegyzése

²⁴ MNL HML IV-7/b/20 öi.1838-1839 (in: Familysearch.org 1662808 film 351-385. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

²⁵ MNL HML IV-7/b/20 öi.1840-1841 (in: Familysearch.org 1662808 film 351-385. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

²⁶ MNL HML IV-7/b/37 öi.2367-2369 (in: Familysearch.org 1662818 film 463-498. kép; letöltés dátuma 2018 augusztus)

²⁷ Arcanum - https://adtplus.arcanum.hu/hu/view/BudapestiHirlap_1859_09/ (letöltés dátuma: 2018 december)

családjuk történetét, ez a ma is élő leszármazottak feladata. A következőekben csupán a gyermeküket ismertetem.

Berecz József (*Sarud, 1832. augusztus 18. – †Sarud, 1908. június 22.) elvette Csörgő Annát, nyolc gyermekük közül csupán négy fiú élte meg a felnőtt kort: Mátyás (1855-1902), Albert (1859-1900), Ignác (1867-1907), József (1869-1944). Két lánya és két fia fiatalon elhunyt. Felesége halála után elvette Márkus Katalint, akitől gyermeke nem született.

Berecz János (*Sarud, 1835. február 14. – †Sarud, 1894. november 11.) elvette Csörgő Borbálát, és tíz gyermekük közül nyolc megélte a felnőtt kort, négy leány és négy fiú: Márton (1861-1937), András (1862-1941), Terézia (1865-1926), János (1869-1951), Gábor (1873-1943), Rozália (1876-1953) és ikertestvére Borbála (1876-1957) valamint Klára (1878-1962).

Berecz Márton (III.) ága

Berecz Márton (III.) (*Sarud, 1814. december 30 – †Sarud, 1837. április 22.) 1832. november 12.-én feleségül vette Palicz Katalint (*Sarud, 1816. március 9. – †Füzesabony, 1850. október 24.). Két gyermekük született, András (*Sarud, 1834. szeptember 7. – †Sarud, 1876. április 24.) és György (*Sarud, 1836. december 27 - †Sarud, 1937. január 2.). Márton (III.) fiatalon halt meg, a halál oka ismeretlen, a halotti anyakönyv másodpéldányában nem volt feljegyezve.

Az özvegy Palicz Katalin 1839. február 4.-én Sarudon feleségül ment Zele Józsefhez (*Füzesabony, 1807. március 18. – †Füzesabony, 1862. június 25.), aki Füzesabonyból származott. Palicz Katalin Füzesabonyba költözött és minden bizonnyal vitte magával a négy és fél éves Berecz Andrást is. Katalinnak az új házasságából 7 gyermek született:

Terézia (*Füzesabony, 1839. december 14. - †Füzesabony, 1898. január 4.)

Mária (*Füzesabony, 1842. január 26. - †?)

József (*Füzesabony, 1843. szeptember 29. - †Füzesabony, 1904. szeptember 6.)

Anna (*Füzesabony, 1845. október 5. – koraszülött volt, születés után meghalt.)

Erzsébet (*Füzesabony, 1848. november 4. - †Füzesabony, 1912. február 28.)

Ádám és Éva (ikrek, *Füzesabony, 1850. szeptember 19. – Éva 1850. szeptember 26.-án, Ádám december 15.-én hunyt el.)

Katalin utolsó terhessége végzetesnek bizonyulhatott, a szülés után 1 hónappal, október 24.-én elhalálozott. Nem lehet tudni, hogy Berecz András (I.) mikor költözött vissza Sarudra. Lehetséges, hogy rögtön az anyja halála után, vagy esetleg a nagyapja halála²⁸ évében. A Zele családdal a kapcsolat nem szakadt meg, sőt a későbbiekben egy újabb szállal kötődtek a Bereczekhez. A nagymamám elmondása alapján a nagyapám, Berecz Tibor, még tartotta a kapcsolatot a füzesabonyi Zele családdal.

Berecz András (I.) és gyermekei

Berecz András (I.) 1856. szeptember 29.-én feleségül vette Méhi Máriát (*Sarud, 1840. június 16. - †Sarud, 1877. március 23.), akivel negyedfokú vérrokonságban állt. Mária egyik anyai dédanyja Berecz Katalin (*Sarud, 1767. június 16. - †Sarud, 1840. március 4.), aki Berecz Mátyás (II.) és Molnár Ilona gyermeke volt. Lehetséges, hogy tudtak a távoli rokonságról, hiszen házasságkötésük idejében Mária anyai nagyapja és András apai nagyanyja még éltek, ők ismerhették a családi kapcsolatokat. A házasságból hét gyermek született:

Erzsébet (*Sarud, 1857. december 5. - †Sarud 1945. március 8.)

Terézia (*Sarud, 1862. január 20. - †Sarud, 1863. április 4.)

József (*Sarud, 1864. szeptember 4. - †Sarud, 1951. július 20.)

György I. (*Sarud, 1867. április 22. – †Sarud, 1867. április 27.)

Mária (*Sarud, 1872. november 24. - †Füzesabony, 1958. március 31.)

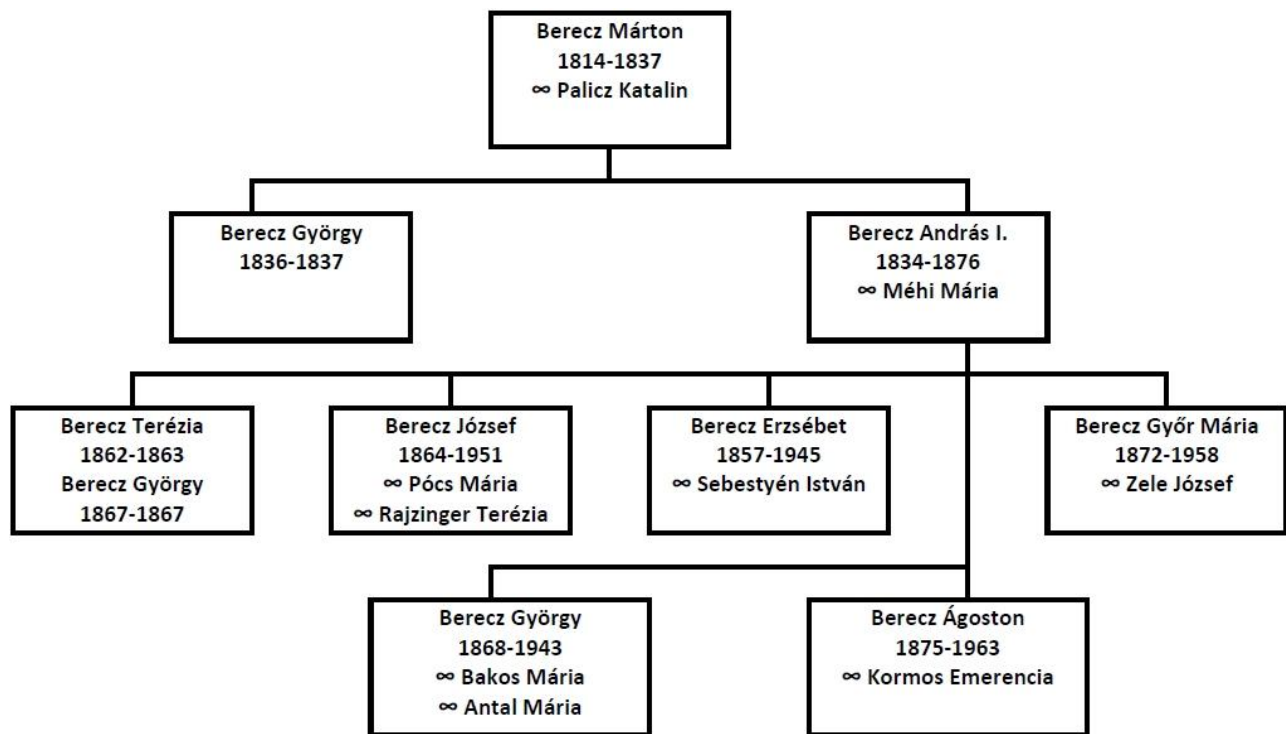
György II. (*Sarud, 1868. július 27. - †Sarud, 1943. január 11.)

Ágoston (*Sarud, 1875. március 2. - †Újlőrincfalva, 1963. január 17.)

Az összes gyermeküknek Kormos József és Nagy Terézia voltak a keresztszülei. Általános gyakorlat volt akkoriban, hogy az apa vagy az anya fiatalkori barátját kérték fel keresztszülősségre, ezzel megerősítették a korábbi baráti kapcsolatukat. Kormos József és Nagy Terézia a keresztszülősségben visszahívta őket, így egymás komái lettek. Mivel Nagy Terézia Tiszanánáról származott, a fiatalkori baráti kapcsolat András és Kormos József között alakulhatott ki. A két család később még szorosabb kapcsolatba került egymással, mikor András és József ükunokái házasságot kötöttek egymással.

---

²⁸ nagyapja, Berecz Mátyás (III.), 1856. június 6.-án halt meg

Bercz családja 5. részlet

Bercz András (I.) 1876. április 24.-én tuberkulózisban, Méhi Mária 1877. március 23.-án tüdőgyulladásban halt meg. Sírjuk megtalálható a sarudi temetőben, azonban a halálozási évszámokat a felújított kereszten elírták. Halálukkal négy fiatal gyermeket hagyták árván, mivel Erzsébet már felnőtt korba lépett, és 1876-ban feleségül is ment Sebestyén Istvánhoz²⁹. Máriát örökbe fogadta Győr Márton és felesége Zele Teréz (1839-1898), aki Bercz András féltestvére volt. Mária így Füzesabonyba került, és 1887-ben felvette a Győr nevet, ezzel a hivatalos neve Bercz Győr Mária lett. Mária 1889-ben feleségül ment Zele Józsefhez³⁰, akivel másodfokon vérokon volt. József 13 éves volt, mikor az anyja meghalt. Fialat koráról nincs információ. Kétszer nősült meg, az első felesége Pócs Mária volt, akivel harmadfokú vérokonságban³¹ állt, s tőle csak lányai születtek³². Második felesége Rajzinger Terézia volt, akitől gyermeke nem született.

²⁹ Bercz Erzsébet és Sebestyén István gyermekei: András (1877-?), Károly (1879-?), Béla (1882-1975), Pál (1886-?), Katalin (1888-?), Margit (1895-1934)

³⁰ Bercz Győr Mária és Zele József gyermekei: András (1890-1907), Gáspár (1892-?) József Lukács (1893-?), Ilona (1895-?), Julianna (1897-1920), Ferenc (1904-1938)

³¹ Pócs Mária egyik öse Bercz Katalin (1767-1840), aki Bercz Mátyás (II.) és Molnár Ilona gyermeke volt.

³² Bercz József és Pócs Mária gyermekei: Mária (1891-1922), Zsófia (1892-1911), Rozália (1897-1897), Rozália (1898-1898), Isméria (1901-1901), Gizella (1909-1909), Gizella (1914-1997)

1017. szám.
1940. Numerus.

Magyar egyházmegye
Financsi esperesi kerület
Huny vármegye

1834. október 7.
1834. október 7.

Keresztlevél

1834. október 7.
1834. október 7.

Alulírott ezennel hivatalosan bizonyítom, hogy a *András*
római katolikus anyaegyház keresztelték anyakönyve *4.* kötet *26.* lapján
az *1834.* azaz ezer *nyolcvenc-harminc* év *7.*-ik
év *október* hó *7.* napjáról a következők foglaltatnak:

Folyószám Numerus currens	—	
Éve, havi, napja Annus, mensis, dies	a születésnek nativitas	<i>1834. október 7.</i>
	a szent kereszt- ség fölvtételének collati s. baptismi	<i>7.</i>
A keresztelték — Baptizati	neve nomen	<i>András</i>
	fi mas.	<i>fi</i>
	leány foemina	—
	törvényes legitimus (a)	<i>hírvényes</i>
	törvénytelen illegitimus (a)	—
A szülők — Parentum	vezeték és ke- resztneve, vallása, állása és születés- helye nomen, religio, con- ditio et locus na- tivitatis	<i>Berecz Márton sz. István Pálffy Katalin sz.</i>
	lakóhelye locus domicilii	<i>Sarna</i>
A keresztzőlők neve, vallása, állása és lakása Nomen Patrinorum, eorum religio conditio et locus habitationis		<i>Öllöngy Anna</i>
A keresztelő lelkész neve és hivatala Nomen et officium bap- tisanis		<i>Mátyás Norbert lelkész</i>
Észrevételek Observationes		

Jelen adatok hitelességét nevem aláírásával és a plébánia egyház pecsétjével hivatalosan
bizonyítom.
Kelt *Sarna* 1940. évi *október* hó *23.* n.

Sajtóval
M. lelkész.

Ufábol nyomatványraktára Nyíregyháza 101 r. sz.

Berecz András keresztlevele³³

³³ A keresztlevelet 1940-ben kérték ki, származásigazolás miatt. A keresztlevélben a születési hónapot rosszul tüntették fel, a levéleben október szerepel, az anyakönyv szerint szeptemberben született.

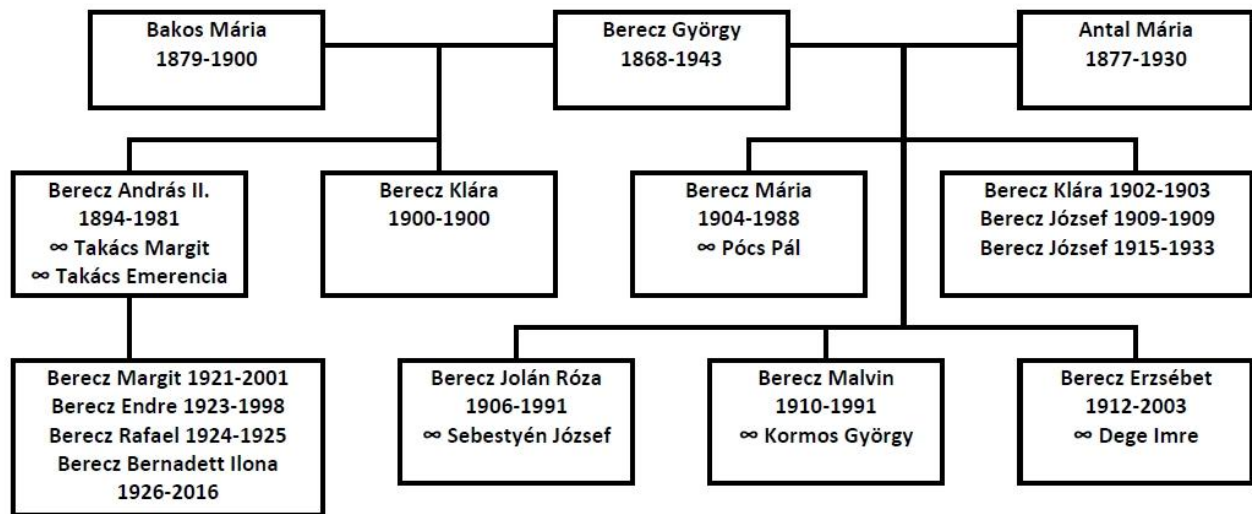

András és Méhi Mária sírja Sarudon

Berecz György (II.) és gyermekei

Berecz György (*Sarud, 1868. július 27. - †Sarud, 1943. január 11.) volt az egyik ükapám. Kilenc éves volt, mikor a szülei meghaltak. Sajnos nem tudom, hogy mi történt vele fiatal korában. Felnőttként már kisbirtokosként gazdálkodott a földjén, később pedig szövetkezeti üzletvezető volt. Első feleségét Bakos Máriának³⁴ (*Sarud, 1876. április 05. - †Sarud, 1900. május 15.) hívták, akitől kettő gyermeke született, András (II.) (*Sarud, 1894. augusztus 31. - †Újszász, 1981. augusztus 21.) és Klára (*Sarud, 1900. április 27. - †Sarud, 1900. augusztus 6.). Bakos Mária a szülés után gyermekágyi lázban halt meg, pár hónappal később veleszületett gyengeség miatt Klára is elhalálozott.

³⁴ Mária egyik őse Berecz „Bocsi” Erzsébet (1763-1785), emiatt György és Mária távoli rokonok

Berez családja 6. részlet

Berez András (II.) életébe egy könyv, a Hevesvármegyei ismertető és adattár³⁵ ad betekintést:

„**Berez András** vegyeskereskedő, Sarud. 1894-ben Sarudon született, a keresk. pályára lépett, a szakmát Füzesabonyba tanulta. 1914-ben hadbavolt, az orosz, majd albán fronton harcolt. 1922-ben Tiszalökön a Hangya szolgálatába került, 1923-ban Sarudra hívták meg, ahol 7 évig vezette a szövetkezetet. 1928-ban alapította üzletét. Neje: Takács Emerencia. Gyermekai: Andor, Margit, Ilonka.”

A fenti könyvrészlet pár sora elég sokat elárul András múltjáról, azonban néhány fontos részlet kimaradt. A besorozásáról sajnos nincsen pontos adatok. A Központi Értesítő alapján Berez András (II.) 1914 és 1917 között Sarud és Vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet igazgatóságának tagja³⁶ volt. Első feleségét Takács Margitnak (*Sarud, 1903. április 14. - †Sarud, 1922. június 22.) hívták, akitől egy gyermeke született, Berez Margit (*Sarud, 1921. november 21. - †Hatvan, 2001. augusztus 31.). Takács Margit igen fiatalon, tuberkulózisban halt meg. András az első felesége halála után négy hónappal elveszte Margit húgát, Takács Emerenciát³⁷ (*Sarud, 1905. november 13. - †?), akitől három gyermeke született. Az első gyermekük Endre (*Sarud, 1923. augusztus 15. - †1998) volt, akit Andornak becéztek. Második gyermekük Rafael (*Sarud,

³⁵ Ladányi Miksa (szerk.): Hevesvármegyei ismertető és adattár. Bp. 1936 pp. 432-433

³⁶ Központi Értesítő 1914. év 38. szám és 1917. év 45. szám. lásd.: <https://adtplus.arcanum.hu/hu/collection/KozpontiErtesito/> (letöltés dátuma: 2017. október)

³⁷ Takács lányok egyik őse szintén Berez „Bocsi” Erzsébet (1763-1785), így Andrással távoli rokonok

1924 - †Sarud, 1925. szeptember 5.) igen fiatalon elhunyt. Harmadik gyermeküket Bernadett Ilonának (*Sarud, 1926. július 3. - †Szolnok, 2016. június 22.) hívták.

András (II.) és családja az 1940-es évek végéig Sarudon maradt. Berecz Margit 1947-ban feleségül ment Pádár Pálhoz, aki Hatvanban volt cukrász. Berecz Bernadett később Szolnokra került, a Szolnok Városi Tanács Művelődési Osztályán dolgozott, mint közművelődési felügyelő. Családot nem alapított. Halála előtt egy évvel találkoztam vele, sajnos családi történeteket már nem tudott nekem mesélni. Bernadett és nagyapám levelezése alapján Berecz András (II.) 1981-ben Újszászon, idősek otthonában halt meg.

Berecz György második felesége a füzesabonyi származású Antal Mária (*Füzesabony, 1877. március 9. - †Sarud, 1930. április 6.) volt. Házasságkötésükre 1901. június 26.-án került sor Dormándon. Antal Mária is özvegyen házasodott, első férjét Nyizsnyánszky Pálnak hívták. Mária a házasságba egy fiút hozott magával³⁸, Jánost. Berecz György és Antal Mária házasságából hét gyermek született:

Klára (*Sarud, 1902. május 11. - †Sarud, 1903. szeptember 16., a halotti anyakönyv szerint gyermekszályban³⁹ hunyt el),

Mária (*Sarud, 1904. május 29. - †Sarud, 1988),

Jolán (*Sarud, 1906. október 30. - †Budapest, 1991),

József (*Sarud, 1909. augusztus 15. - †Sarud, 1909. augusztus 20.; veleszületett gyengeségben halt meg),

Malvin (*Sarud, 1910. december 15. - †Eger, 1991. augusztus 5.; kórházban halt meg),

Erzsébet (*Sarud, 1912. november 1. - †Miskolc, 2003)

József (*Sarud, 1915. július 27. - †Sarud, 1933. július 30.)

Mária feleségül ment Pócs Pálhoz, és két gyermekük született, Elemér és Margit. Jolán Sebestyén Józsefhez ment feleségül, és Sarudon babaként⁴⁰ dolgozott. Két gyermekük született, Lukács és Ottó. Emlékszem, Jolán néni még idős korában is sok gyógynövényt termesztett a házánál. Malvin feleségül ment Kormos Györgyhez, aki cipészként dolgozott. Malvin idős korára kissé mogorva öregasszony lett, gyermekkoromban félttem tőle. Egy gyermekük született, József Tibor (*Sarud, 1931. január 1. - †Sarud, 2017. január

³⁸ Nagyapám úgy emlékezett, hogy Nyizsnyánszky Pálnak és Antal Máriának volt egy Irén nevezetű gyermekük. Erre azonban bizonyítékot nem találtam. Irénnek nincs nyoma az anyakönyvekben, és Berecz György hagyatékánál sem említik. Valószínűleg nagyapám rosszul emlékezett, és Irént összekeverte Nyizsnyánszki Máriával, aki születése után elhalálozott.

³⁹ valószínűleg tuberkulózis

⁴⁰ Ladányi Miksa (szerk.): Hevesvármegyei ismertető és adattár. Bp. 1936 pp. 410

13.), az egyik nagyapám. Erzsébet feleségül ment Dege Imréhez, aki tragikusan fiatalon, 26 évesen halt meg. Két gyermekük született, Rafael és Mária. Erzsébet élt a legtovább a testvérei közül, így őt jobban megismerhettem. Gyermekkoromban mikor Sarudon jártunk, mindig benéztünk Bözsi nénihez, aki egy régimódi parasztházban éldegélt. József egy sajnálatos baleset miatt fiatalon vízbe fulladt, így gyermeke nem született.

Antal Mária 1930-ban tüdőgyulladásban, Berecz György 1943-ban tüdődaganat miatt hunyt el. Érdekes, hogy a sarudi temetőben Mária és György sírja viszonylag távol található egymástól, György nem temetkezett az egykori felesége mellé. A gyermekik sírja úgyszintén a sarudi temetőben található meg, így minden-szentek alkalmából a távolra került rokonok néha találkozhatnak egymással.

Berecz Malvin, Kormos György és fiúk, József Tibor (Sarud, 1941)

Berecz Ágoston és gyermekei

Berecz Ágoston (*Sarud, 1875. március 2. - †Újlőrincfalva, 1963. január 17.), becenevén Guszti, volt a másik ükapám, aki kettő évesen árvaságra jutott. A családi hagyomány úgy tartja, hogy az egyik testvére-éhez⁴¹ került és kisbéresként dolgoztatták. Iskoláztatására valószínűleg nem fordítottak sokat energiát, mivel az első gyermeke születésének idején még nem tudott írni, amit az anyakönyvekben bejegyzett „X” bizonyít. A későbbi anyakönyveket már aláírta, de valójában a nevének kívül mást nem tudott lejegyezni⁴².

⁴¹ valószínűleg Berecz Erzsébethez, mivel a szülei halálakor ő már férjhez ment

⁴² nagymamám elmondása alapján ő taníttatta írni az öreg Gusztit

Az elmondások alapján alacsony, 165 cm. körüli magasságú, sovány, izmos ember volt. Annyi bizonyos, hogy sámlira kellett állnia, hogy a lovat lecsutakolja. Mélyen hívő emberként rendszeresen járt misére. Nagymamám visszaemlékezése alapján szépen énekelt, sok dalt ismert, és egyszer Mátraverebély határában lévő Szentkút búcsújáró helyre biciklivel ment el.

Ágoston 1898. november 21.-én feleségül vette Kormos Emerenciát, és Újlőrincfalván telepedtek le. A házasságból hat gyermekük született:

Zoltán Ágoston (*Újlőrincfalva, 1899. augusztus 10. - †Újlőrincfalva, 1970. május 5.)

András (*Újlőrincfalva 1902. szeptember 22. - †Újlőrincfalva, 1903. április 9.; halálának oka ismeretlen),

József (*Újlőrincfalva 1905. július 16. - †Újlőrincfalva, 1908. szeptember 25.; torokgyíkban hunyt el)

József (*Újlőrincfalva 1909. július 1. - †Szovjetunió? 1945. május 21.?)

Endre (I.) (*Újlőrincfalva, 1912. december 5. - †Budapest, 1996),

István (*Újlőrincfalva 1914. augusztus 20 - †Újlőrincfalva, 1914. december 2.; tüdőgyulladásban hunyt el).

Berecz Ágoston az első világháború kitörésekor 39 éves volt. Bár nincsenek róla adataim, valószínűleg besorozták katonának. Sajnos arról sincs tudomásom, hogy melyik ezredhez került⁴³, mely harcokban vett részt. Az elmondások alapján az orosz fronton fogságba esett, és ekkor az egyik szemére megvakult. Ágoston a hadifogásból gyalog jött haza⁴⁴. A történetet megerősíti, hogy Ágoston 1942-ben megkapta a Nemzetvédelmi Keresztet.⁴⁵

A két világháború között a család vagyona lassan gyarapodott. Nagymamám elmondása alapján az öreg Dúl és Berecz Ágoston közösen vettek cséplőgépet. A cséplőgépről Újlőrincfalva történetével foglalkozó könyvben⁴⁶ van egy fénykép, ami bár rossz minőségű, de felismerhető rajta Ágoston két unokája, Tibor és Ibolya, valamint a menyé, Csörgő Gizella.

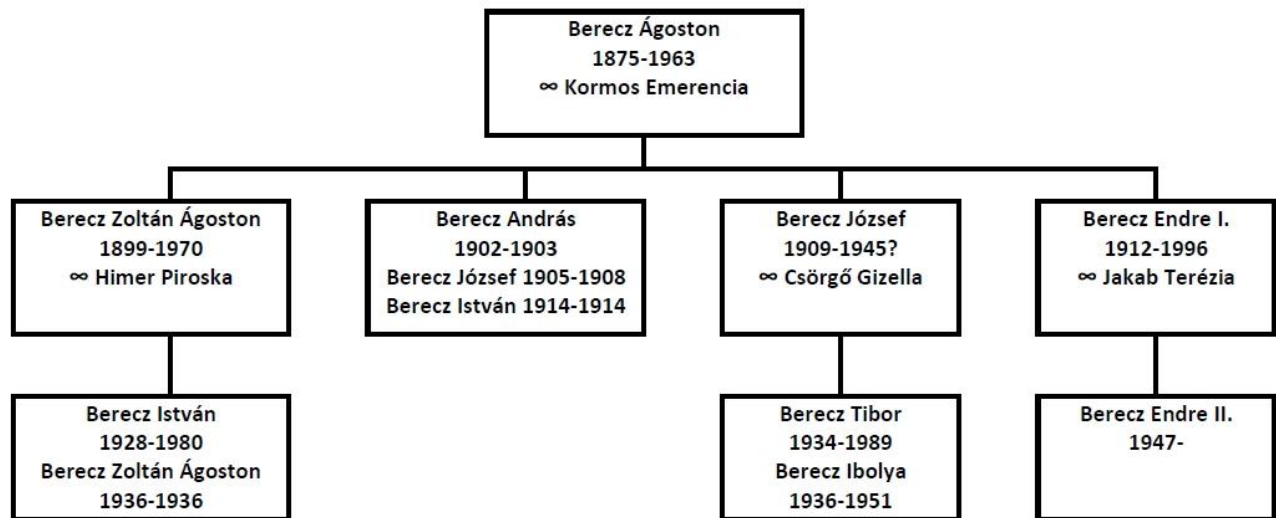
⁴³ valószínűleg a magyar királyi miskolci 10. honvéd gyalogezred, 2. zászlóalj (Eger)

⁴⁴ Berecz Endre (II.) közlése alapján

⁴⁵ A keresztet azoknak adományozták, akik „a magyarság és Magyarország fennmaradása érdekében életük kockáztatásával önfeláldozó magatartást tanúsítottak” (Honvédségi Közlöny – Személyes ügyek 1941/5). Az adományozás a Budapesti Közlönyben jelent meg (1941/249). A bejegyzésben Berecz Ágoston, földműves (1875. Samd) szerepel. Samd nevezetű települést a Magyarország Történelmi Helységnévtárában nem találtam. A Familysearch alapján 1875-ben csak két Berecz Ágoston született, közülük az egyik a Jászságban és fiatalon elhalálozott.

⁴⁶ Szuromi Rita (2011): Falu az ártéren, Tiszahalász – Újlőrincfalva története; 121 pp.

Berecz családja 7. részlet

Berecz Ágoston és családja⁴⁷ 1942 körül

Ágostonnak 3 fia élte meg a felnőtt kort, mindhárman családot alapította. Berecz Zoltán Újlőrincfalván maradt, és elvette feleségül Himer Piroskát. Kettő gyermekük született, István (1928-1980) és Zoltán Ágoston (1936-1936). Istvánnak később egy fia, István (II.), és 4 lánya született: Katalin, Vilma, Piroska és Rita.

⁴⁷ Balról jobbra a következő személyek láthatóak: Berecz Tibor, Kormos Emerencia, Berecz Ibolya, Berecz Ágoston, Berecz István

Berecz Endre Budapestre került és a rendőrségen dolgozott. Későn házasodott meg, Jakab Teréziától egy gyermeke született, Endre (II.) (1947-), aki jelenleg is Budapesten él. Neki két gyermeke született: Endre (III.) és Zoltán.

Berecz József, az én dédapám, 1928. november 15.-én elvette feleségül a sarudi származású Csörgő Gizellát (*Sarud, 1911. augusztus 9. - †Eger, 1992. július 30.; kórházban halt meg), akit Bógyi Gizellának⁴⁸ is hívtak. Nagymamám visszaemlékezése alapján az 1930-as években József kocsmárosként dolgozott valahol Eger környékén, aminek bizonyítására egy régi sörbontót⁴⁹ adott nekem. Ezt a sörbontót a nagyapám mindig a zsebében hordta. Sajnos még nem áll rendelkezésemre olyan bizonyíték, amely megerősítené ezt a történetet. Józsefnek és Gizellának kettő gyermeke született, Tibor (*Újlőrincfalva, 1934. május 3. - †Újlőrincfalva, 1989. április 26.), ő volt a másik nagyapám, valamint Ibolya (*Újlőrincfalva, 1936. június 13. - †Eger, 1951. október 12), aki állítólag szőke hajú és kék szemű leány volt. Ezen tulajdonságokat az apjától örökölhette.

Berecz József. A kép készítésnek időpontja ismeretlen.

Berecz József önkéntes tűzoltó is volt, erről tanúskodik egy fényképfelvétel, amely Egerben készült, egy tűzoltóparancsnoki tanfolyamon.

---

⁴⁸ Bógyi ragadványnév Gizella egyik dédanyjától, Nagy „Bógyi” Borbálától, és annak családjától származik.

⁴⁹ sörmityón a következő szöveg szerepel: Részvény Udvari sör

Berecz József a kép bal oldalán áll, csípőre tett kézzel (Eger, 1938.05.12)

Az elbeszélések alapján a második világháború kitörése után az újlőrincfalvi fiatal férfiakat lovasszekérrel vitték a poroszlói vasútállomásra, ahonnan Egerbe a 14. Dobó István Gyalogezredbe sorozták be őket. Ez a jelenet 1941-ben, esetleg 1942 elején játszódhatott le. A gyalogezredet 1942. június 20.-án búcsúztatták Egerben, majd a keleti frontra vezényelték őket.

Mivel a II. Világháborús személyi anyagok nagy része megsemmisült, ezért sajnos kevés információ van arról, hogy Józsefet pontosan mikor sorozták be, és mi történt vele a háború alatt. Közvetett bizonyítékok alapján 1940-ben részt vett az Erdélyi bevonuláson⁵⁰. 1942-ben a keleti harctérre vitték a Don-kanyarhoz, tizedesi rangot viselte, és a 14/II zászlóaljban szolgált. Dédapámnak megmaradt 6 levele, amit a frontról küldött haza. Utolsó levele 1942 karácsonyán íródott. Hivatalos adatok alapján, amit a Hadtörténeti Levéltár közölt velem, 1943. január 14.-én tűnt el, sorsáról nem tudnak semmit. Sajnos ennyi idő távlatából már nagyon nehéz rekonstruálni a történéseket, mert már senki nem él, aki bajtársa volt a fronton. Annyi bizonyos, hogy néhány személyes tárgya hazakerült, mint pl. családi fényképek. Egyik családi fényképre a következő van írva: „1945 május 21.-én halt meg”, nagymamámnak úgy mondták, hogy vérhasban. Ezek alapján József fogságba kerülhetett, és az egyik hadifogolytáborban halt meg. A Hadtörténeti Levéltár közlése alapján neve nem szerepel abban a névjegyzékben, amelyet az 1990-es évek végén az Orosz Föderáció adott át Magyar-

⁵⁰ Erről tanúskodik egy Erdélyi emlékérem és egy képeslap attól az erdélyi családtól, akiknél megszállt. A képeslapot húsvéti üdvözlésként küldték, és egy székelyudvarhelyi fényképész készítette, ezért valószínű, hogy a család azon a környéken lakott.

országának a szovjet hadifogolytáborokban elhunyt magyar katonákról. Lehetséges, hogy nem regisztrálták? Vagy rosszul, rossz adatokkal regisztrálták? Ebben a témában még további kutatások kellene.

A II. Világháborút megjárt fénykép⁵¹

<p>A MAGYAR ÉLET ÁRA : A SZOVJET HALÁLA!</p> <p>Hivatalos feljegyzések:</p> <p><i>J. Molnár stb.</i></p> <p>Ellenőrizve zh. parancsnokság</p> <p>A feladó neve: <i>Berecz József</i></p> <p>rendfokozata: <i>Tiszdcs</i></p> <p>A tábori posta száma: <i>230/25</i></p> <p>Ára: 1 fillér.</p>	<p>TÁBORI POSTAI LEVELEZŐLAP.</p> <p>A telve hiyatal kéjzet bélyegzője</p> <p>1942 AUG 7</p> <p>M. kir. állami nyomda, Budapest, 1942.</p> <p>Cím:</p> <p><i>Berecz József</i> <i>Görgő Gizella</i> <i>Vytörin falva</i> <i>Heves megye</i> <i>u. n. Parancsnok</i></p>
---	---

Berecz József egyik frontról küldött levele

⁵¹ A fényképen Berecz Tibor, Csörgő Gizella és Berecz Ibolya látható. A fényképet 1938/39 körül készíthették.

A II. Világháború és az utána következő időszak tragédiákkal volt tele a család életében. Berecz József halála után az özvegy dédmamám gondozta az öreg Berecz Ágostont és feleségét. A cséplőgép miatt Ágostont kulákká nyilvánították, és a nagymamám elmondása alapján a faluháza elé állították és kényszerítették, hogy a Napba nézzen⁵². Ekkor vakult meg a másik szemére. A család az 1950-es években nagy szegénységben élt, élelemre alig tellett. A család tragédiáját súlyosbította, hogy Berecz Ibolya 1951-ben, illegális abortusz miatt fellépő gyermekágyi lázban hunyt el.

Berecz Ibolya 1950 körül

Berecz Tibor felnőve 1959-ben elvette feleségül Nagy Rozáliát, aki Mezőtárkányról származott. A házasságból egy gyermek született, Tivadar, aki az én édesapám. Ágoston még megélte a dédunokája születését. Berecz Tibor és családja a '60-as évek elején néhány évig Mezőtárkányon lakott, majd visszaköltöztek Újlőrincfalvára. Ezek után a család szép lassan talpra állt.

---

⁵² nagymamám, Berecz Tiborné, ezt a történetet számtalanszor elmesélte